

លេវីវិទ្យា Leviticus

កណ្តាលលេវីវិទ្យាផ្តល់សេចក្តីណែនាំលំអិតសំរាប់ការបំពេញមុខងារដូចជាថ្វាយយញ្ញបូជា និងពិធីបុណ្យសាសនាផ្សេងៗនៅក្នុងអ៊ីស្រាអែលសម័យបុរាណ។ ព្រះទ្រង់បរិសុទ្ធ ហើយគ្រប់ផ្នែកនៃជីវិតរបស់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់ត្រូវតែមានភាពបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។ អំពើបាបអាចត្រូវបានសំអាតឬគ្របបាំង ដោយយញ្ញបូជា។ សេចក្តីបញ្ញត្តិផ្សេងៗទៀតបានបង្រៀនពួកអ៊ីស្រាអែលថា ជីវិតទាំងមូលត្រូវតាមភាពបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ។

សារៈសំខាន់នៃកណ្តាលលេវីវិទ្យា Importance of Leviticus

កណ្តាលលេវីវិទ្យាសំខាន់ពីព្រោះ៖

- ១. កណ្តាលនេះបើកសំដែងភាពបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ និងភាពបរិសុទ្ធដែលទ្រង់តំរូវអោយរាស្ត្ររបស់ទ្រង់មាន។
- ២. បានបង្រៀនអ៊ីស្រាអែលអំពីរបៀបដែលពួកគេគួរតែបំពេញសំរេចតួនាទីរបស់ពួកគេ ដែលព្រះបានប្រទានអោយនៅក្នុងនិក្ខមន៍ ១៩:៦។
- ៣. បង្ហាញថា មានរបៀបតែមួយគត់ ដែលព្រះជាម្ចាស់អាចទទួលមនុស្សមានបាប គឺតាមរយៈយញ្ញបូជាជូននឹងបាប ដូច្នេះ យើងចាំបាច់ត្រូវការយញ្ញបូជានោះ ហើយសេចក្តីពិតនេះជួយពន្យល់អំពីដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងមូលហេតុដែលព្រះយេស៊ូវត្រូវតែសុគតនៅលើឈើឆ្កាង។

ប្រវត្តិសាស្ត្រដែលត្រូវបានកត់ត្រាទុកក្នុងកណ្តាលលេវីវិទ្យា History recorded in Leviticus

លេវីវិទ្យាកត់ត្រាអំពីព្រឹត្តិការណ៍ផ្សេងៗ ដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងរយៈពេលខ្លីមួយ ពីព្រោះកណ្តាលទាំងមូលកត់ត្រាអំពីសេចក្តីណែនាំ ដែលអ៊ីស្រាអែលទទួលតាមរយៈម៉ូសេនៅឯស៊ីណាយ។

គម្រោង Outline

- សេចក្តីណែនាំសំរាប់ពួកសង្ឃ (១:១-១៦:៣៤)
- ភាពបរិសុទ្ធនៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកអ៊ីស្រាអែល (១៧:១-២៧:៣៤)

របៀបអានកណ្តាលលេវីវិទ្យា How to read Leviticus

ដើម្បីយល់និងអនុវត្តកណ្តាលលេវីវិទ្យាអោយបានត្រឹមត្រូវ យើងចាំបាច់ត្រូវយល់កណ្តាលនេះនៅក្នុងបរិបទដើមរបស់វានៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ ហើយនៅក្នុងបរិបទនៃព្រះគម្ពីរទាំងមូល។ ដើម្បីយល់បាន យើងត្រូវឆ្លើយនឹងសំនួរចំនួនប្រាំមួយ។

១. តើកណ្តាលវិវិធីនៃទាក់ទងនឹងកណ្តាលផ្សេងៗទៀតដែលមានក្នុងព្រះគម្ពីរមុនកណ្តាលនេះយ៉ាងដូចម្តេច?
២. តើគោលបំណងរបស់កណ្តាលវិវិធីនៃសំរាប់អ្នកអានដើមដំបូងក្នុងសម័យព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់គឺជាអ្វី?
៣. តើកណ្តាលវិវិធីនៃទាក់ទងនឹងកណ្តាលផ្សេងៗទៀតដែលមានក្នុងព្រះគម្ពីរបន្ទាប់ពីកណ្តាលនេះយ៉ាងដូចម្តេច?
៤. តើកណ្តាលនេះបង្រៀនយើងអ្វីអំពីព្រះ?
៥. តើកណ្តាលនេះបង្រៀនយើងអ្វីអំពីមនុស្ស?
៦. តើកណ្តាលនេះ មានទំនាក់ទំនងនឹងគ្រីស្ទបរិស័ទសព្វថ្ងៃយ៉ាងដូចម្តេច?

១. តើកណ្តាលវិវិធីនៃទាក់ទងនឹងកណ្តាលផ្សេងៗទៀតដែលមានក្នុងព្រះគម្ពីរមុនកណ្តាលនេះយ៉ាងដូចម្តេច?

ព្រះគម្ពីរគឺជារឿងធំមួយ ដែលពន្យល់អំពីផែនការរបស់ព្រះចាប់តាំងពីការបង្កើតដល់ការបង្កើតថ្មី។ ទ្រង់បានបង្កើតគ្រប់យ៉ាងល្អជាដំបូង ដោយមានអំណាចនិងអេវ៉ានៅក្នុងសួនច្បារអេដែន។ ពួកគេគឺជារាស្ត្ររបស់ព្រះ នៅក្នុងទឹកនៃឆ្នេររបស់ព្រះ ក្រោមការគ្រប់គ្រងនិងព្រះពររបស់ព្រះ។ នេះគឺជាគោលដៅរបស់ព្រះសំរាប់ការបង្កើត។ ពួកគេ មិនបានស្តាប់បង្គាប់ ហើយត្រូវបានបណ្តេញចេញពីសួនច្បារ ដែលជាទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ។ កន្លែងផ្សេងៗទាំងអស់ទៀតក្នុងព្រះគម្ពីរនិយាយអំពីផែនការរបស់ព្រះ ក្នុងការសង្គ្រោះមនុស្សចេញពីលទ្ធផលនៃការបះបោរនេះ ហើយស្ថានគររបស់ទ្រង់ឡើងវិញ ដែលជារាស្ត្ររបស់ព្រះ នៅក្នុងទឹកនៃឆ្នេររបស់ព្រះ ក្រោមការគ្រប់គ្រងនិងព្រះពររបស់ព្រះ។ ដូច្នេះ ព្រះបានជ្រើសរើសអំប្រាហាំ ហើយបានសន្យាថា ទ្រង់នឹងធ្វើអោយគាត់ក្លាយជាជាតិសាសន៍មួយដ៏ធំ ហើយពួកគេនឹងទទួលបានទឹកដីសន្យា។ តាមរយៈពូជពង្សរបស់អំប្រាហាំ ព្រះនឹងប្រទានពរដល់លោកិយ (លោកុប្បត្តិ ១២:៣)។ ពួកគេត្រូវតែជារាស្ត្ររបស់ព្រះ នៅក្នុងទឹកនៃឆ្នេររបស់ព្រះ ក្រោមការគ្រប់គ្រងនិងព្រះពររបស់ព្រះ ។ ទ្រង់នឹងគង់ក្នុងចំណោមពួកគេ ដូច្នេះអ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងទឹកដីសន្យាគឺអេដែនថ្មី ដែលជាទីបរិសុទ្ធថ្មី (សូមមើល លោកុប្បត្តិ ១៣:១០)។ ប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលត្រូវបានសង្គ្រោះចេញពីទាសភាពនៅក្នុងអេស៊ីប។ ម៉ូសេបានដឹកនាំពួកគេធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់វាលរហោស្ថានទៅកាន់ភ្នំស៊ីណាយ ជាកន្លែងដែលព្រះបានធ្វើសម្ព័ន្ធមេត្រីមួយជាមួយពួកគេ ហើយបានប្រទានក្រឹត្យវិន័យរបស់ទ្រង់ដល់ពួកគេ។ នៅភ្នំស៊ីណាយ ព្រះបានប្រទានអោយអ៊ីស្រាអែលនូវអត្តសញ្ញាណពិសេសមួយនិងតួនាទីនៅក្នុងពិភពលោក។ ពួកគេត្រូវតែធ្វើជានគរដែលសុទ្ធតែជាសង្ឃ និងជាសាសន៍បរិសុទ្ធ (និក្ខមនំ ១៩:៦)។ ដូច្នេះ កណ្តាលវិវិធីនៃបើកសំដែងផែនការណ៍របស់ព្រះ អំពីរបៀបដែលទ្រង់កំពុងស្តារឡើងវិញនូវអ្វីដែលបានបាត់បង់ចាប់ពីការបះបោររបស់អំណាចនិងអេវ៉ា ពីព្រោះកណ្តាលវិវិធីនៃពន្យល់អោយគេដឹងអំពីអ្វីដែលគេត្រូវធ្វើតាម ដើម្បីអោយគេធ្វើជារាស្ត្ររបស់ព្រះ នៅក្នុងទឹកនៃឆ្នេររបស់ព្រះ ក្រោមការគ្រប់គ្រងនិងព្រះពររបស់ព្រះ។ រាស្ត្ររបស់ព្រះ ដែលរស់នៅក្នុងទឹកនៃឆ្នេររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ត្រូវតែបរិសុទ្ធ។

២. តើគោលបំណងរបស់កណ្តាលវិវិធីនៃសំរាប់អ្នកអានដើមដំបូងក្នុងសម័យព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់គឺជាអ្វី?

សេចក្តីបង្រៀនខាងលើអំពីទំនាក់ទំនងរបស់កណ្តាលវិវិធីនៃជាមួយអ្វីដែលមានមុនមានសារៈសំខាន់ណាស់ដើម្បីយល់អំពីកណ្តាលវិវិធីនៃ ពីព្រោះច្បាប់ផ្សេងៗអំពីពួកសង្ឃនិងភាពបរិសុទ្ធបង្ហាញអំពីរបៀបដែលពួកគេ ជា

រាស្ត្ររបស់ព្រះ គួររំលឹកនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ។ ពួកគេត្រូវធ្វើជានគរដែលសុទ្ធតែជាសង្ឃនិងជាសាសន៍បរិសុទ្ធ (និក្ខមនំ ១៩:៦)។ កណ្តាលវិវិន័យពន្យល់អំពីរបៀបដែលពួកគេបំពេញតួនាទីនេះ។

ជំពូក១ដល់១៧និយាយជាចំបងអំពីតួនាទីថ្វាយយញ្ញបូជារបស់ពួកសង្ឃ និងមានការទំនាក់ទំនងត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះ។ ជំពូក១៨ដល់២៧គឺជាការហៅអោយអ៊ីស្រាអែលបានជាបរិសុទ្ធក្នុងរាល់ការអនុវត្តនៃជីវិតរបស់ពួកគេ។ ជំពូក១៨ដល់១៧នាំទៅដល់ចំនុចខ្ពស់ដ៏អស្ចារ្យអំពីថ្ងៃធូរនឹងបាបនៅក្នុងជំពូក១៦ គឺពេលទំនាក់ទំនងត្រូវបានស្តារឡើងវិញរវាងអ៊ីស្រាអែលនិងព្រះ។ ជំពូក១៨-២៧ឈានដល់ចំនុចខ្ពស់អំពីឆ្នាំ មេត្តាករុណានៅក្នុងជំពូក ២៥ គឺជាពេលដែលទំនាក់ទំនងផ្សេងៗត្រូវបានស្តារឡើងវិញនៅក្នុងសហគមន៍និងជាតិសាសន៍ទាំងមូល។

សំដេចសង្ឃ (មហាបូជាចារ្យ)

ពពែបំបរបង (លេវីវិន័យ ១៦:៨)

៣. តើកណ្តាលវិវិន័យទាក់ទងនឹងកណ្តាលផ្សេងៗទៀតដែលមានក្នុងព្រះគម្ពីរបន្ទាប់ពីកណ្តាលនេះយ៉ាងដូចម្តេច?

មានរបៀបជាច្រើន ដែលកណ្តាលវិវិន័យទាក់ទងជាមួយកណ្តាលផ្សេងៗ ដែលមានបន្ទាប់វា។ កណ្តាលវិវិន័យកត់ត្រាអំពីច្បាប់ផ្សេងៗ ដែលអ៊ីស្រាអែលមិនបានគោរពតាម ដែលនាំពួកគេទៅដល់ការនិរទេស។ ផ្ទៃរឿងអំពី «យញ្ញបូជា» គឺជារបៀបសំខាន់មួយកណ្តាលវិវិន័យទាក់ទងនឹងកណ្តាលផ្សេងៗទៀត ដែលមានក្នុងព្រះគម្ពីរបន្ទាប់មក។ អេសាយបានទាយអំពីម្នាក់ ដែលនឹងមកធ្វើជាយញ្ញបូជាជំនួសរាស្ត្ររបស់ព្រះ (អេសាយ ៥២:១៣-៥៣:១២) ហើយព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីនិយាយយ៉ាងច្បាស់លាស់ថា ព្រះយេស៊ូវបានបំពេញសំរេចទំនាយនេះ ដោយការសុគតនៅលើឈើឆ្កាង ធ្វើជាយញ្ញបូជាធូរនឹងអំពើបាបរបស់យើង (១កូរិនថូស ៥:៧; អេភេសូរ ៥:២; ហេប្រើរ ៩:២៨; ១០:១២) ហើយមានតែតាមរយៈទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ ដែលយើងអាចមកឯព្រះបាន (ហេប្រើរ ១០:

១៩-២២)។ (សំរាប់សេចក្តីបន្ថែមអំពីចំនុចនេះ សូមមើលចំនុចទី៦ ដែលនិយាយអំពីរបៀបដែលកណ្តាលលើវិធីនីយ ទាក់ទងនឹងគ្រីស្ទបរិស័ទសព្វថ្ងៃ)។

៤. តើកណ្តាលនេះបង្រៀនយើងអ្វីអំពីព្រះ?

តាមការរៀបរាប់ខាងលើ យើងមើលឃើញថា ព្រះ

- ព្រះបរិសុទ្ធ។ ច្បាប់ជាច្រើនបង្ហាញថា មនុស្សមានបាបមិនអាចចូលទៅចំពោះព្រះបានទេ ហើយព្រះមិនទទួលមនុស្សមានបាប លុះត្រាតែអំពើបាបត្រូវបានជូនអោយ។ មនុស្សជាច្រើនសព្វថ្ងៃនេះពិតជាមិនអោយតំលៃលើភាពបរិសុទ្ធរបស់ព្រះទេ ហើយសន្មតថា វាមិនពិបាកសំរាប់មនុស្សមានបាបចូលទៅចំពោះព្រះឡើយ។
- អត់ទោសអំពើបាបតាមរយៈការបង្ហូរឈាម។
- តម្រូវអោយស្តាប់បង្គាប់ទាំងស្រុង ហើយរាស្ត្រត្រូវតែបរិសុទ្ធ។
- តម្រូវជាពិសេសថា ពួកអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ត្រូវតែបរិសុទ្ធ (ជំពូក ៨-១០)។
- តម្រូវអោយមានភាពស្មោះត្រង់ (ជំពូក ២៧)
- សមនឹងទទួលការថ្វាយបង្គំ ហើយបើកសំដែងការថ្វាយបង្គំរបៀបណា ដែលផ្តាច់ព្រះហឫទ័យទ្រង់។ កណ្តាលហេព្រើរបង្រៀនថា នៅពេលជនជាតិអឺរ៉ុបអែលដើរតាមសេចក្តីណែនាំទាំងនេះ នោះហើយជារបៀបថ្វាយបង្គំរបស់គេ។ ព្រះមិនទទួលយករបៀបថ្វាយបង្គំណាផ្សេង គឺទទួលយករបៀបថ្វាយបង្គំតាមដែលព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ប្រាប់។
- ព្រះយកព្រះទ័យទុកដាក់ជាមួយគ្រប់ផ្នែកក្នុងសង្គម។ ព្រះបានប្រទានច្បាប់ផ្សេងៗដល់អឺរ៉ុបអែល ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានៅក្នុងសង្គម។ យើងមិនមែនជាអឺរ៉ុបអែលនៅក្នុងទឹកដីសន្យានោះទេ ដូច្នេះយើងត្រូវតែប្រយ័ត្នក្នុងការអនុវត្តច្បាប់ទាំងនោះក្នុងបច្ចុប្បន្ននេះ ប៉ុន្តែក៏នៅមានគោលការណ៍ខ្លះៗ ដែលយើងត្រូវអនុវត្តផងដែរ។

៥. តើកណ្តាលនេះបង្រៀនយើងអ្វីអំពីមនុស្ស?

- មនុស្សមានភាពមិនស្អាត ហើយមិនអាចចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ដោយមិនមានការសំអាតដោយឈាមឡើយ។

៦. តើកណ្តាលវិន័យ ទាក់ទងនឹងគ្រីស្ទបរិស័ទសព្វថ្ងៃនេះយ៉ាងដូចម្តេច?

តាមការរៀបរាប់ខាងលើ យើងមើលឃើញថា កណ្តាលវិន័យមានការអនុវត្តជាច្រើន ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែប្រយ័ត្នទាក់ទងនឹងរបៀប ដែលយើងអនុវត្តបទគម្ពីរផ្សេងៗនៅក្នុងកណ្តាលនេះមកកាន់យើងជាគ្រីស្ទបរិស័ទសព្វថ្ងៃនេះ។ យើងមិនមានពួកសង្ឃដូចក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ទេ ប៉ុន្តែសេចក្តីបង្រៀនទាំងនេះ ចង្អុលទៅកាន់ព្រះយេស៊ូវ ដែលជាសម្តេចសង្ឃដ៏ធំបំផុតរបស់យើង (ជាពិសេសសូមមើលហេព្រើរ ៨-១០)។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី អ្នកដឹកនាំពួកជំនុំមិនដូចជាពួកសង្ឃនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ទេ ប៉ុន្តែតួនាទីរបស់អ្នកដឹកនាំពួកជំនុំគឺត្រូវអធិប្បាយអំពីព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាសម្តេចសង្ឃដ៏ធំបំផុតរបស់យើង ហើយផ្តល់គំរូល្អនៅក្នុងជីវិតរបស់នារបស់ពួកគេ ដើម្បីនាំក្រុមជំនុំអោយពេញវ័យនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ អ្នកនិពន្ធក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីនិយាយប្រាប់គ្រីស្ទបរិស័ទសព្វថ្ងៃនេះឡើងវិញអំពីសេចក្តីបង្គាប់របស់ព្រះទៅកាន់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលថា «ត្រូវអោយឯងរាល់គ្នាបានបរិសុទ្ធ ដ្បិតអញនេះជាព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះនៃឯងរាល់គ្នា អញបរិសុទ្ធ» (លេវីវិន័យ ១៩:២; ១ពេត្រុស ១:១៥-១៦)។ ប៉ុន្តែ យើងត្រូវតែចងចាំថា យើងបានបរិសុទ្ធតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ។ ព្រះយេស៊ូវហៅពាក្យនៅក្នុង ១៩:១៨ អំពីសេចក្តីបង្គាប់ដ៏ធំថា «ចូរស្រលាញ់អ្នកជិតខាងអោយដូចខ្លួនឯង»។

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ខ្លួនយើងគឺជាវិហារ ពួកសង្ឃ និងដង្វាយ។ ពេត្រុសសរសេរថា «នោះអ្នករាល់គ្នាបានស្តារឡើង ដូចជាថ្មរស់ដែរ អោយបានធ្វើជាផ្ទះខាងវិញ្ញាណ ជាពួកសង្ឃបរិសុទ្ធ សំរាប់នឹងថ្វាយគ្រឿងបូជាខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ ដែលព្រះសព្វព្រះហឫទ័យទទួល ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ (១ពេត្រុស ២:៥)។ ប៉ុន្តែលើកទឹកចិត្តអោយគ្រីស្ទបរិស័ទថ្វាយខ្លួនរបស់ពួកគេ «ដោយញូបូជារស់ ហើយបរិសុទ្ធ ដែលគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះ» (រ៉ូម ១២:១)។

ការថ្វាយខ្លួនរបស់យើងមិនមែនបង់ថ្លៃសំរាប់អំពើបាបរបស់យើងឡើយ។ មានតែការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវទេដែលអាចបង់ថ្លៃសំរាប់អំពើបាបរបស់យើងបាន។ ប៉ុន្តែ យើងអាចធ្វើជា «ញូបូជារស់» ដោយការថ្វាយរូបកាយ គំនិត ពេលវេលា អំណោយទាន និងជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់យើងទៅចំពោះព្រះ។ ចាប់ពីសត្វដែលស្លាប់នៅក្នុងកណ្តាលវិន័យមកដល់ការប្តេជ្ញាទាំងស្រុងរបស់យើងផ្ទាល់នៅសព្វថ្ងៃគឺជាការអភិវឌ្ឍដ៏អស្ចារ្យ! ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនថា «ពួកអ្នកថ្វាយបង្គំពិតនឹងថ្វាយបង្គំព្រះវរបិតាដោយវិញ្ញាណនិងសេចក្តីពិត» (យ៉ូហាន ៤:២៣)។

ដូច្នេះ ទោះជាមានការអនុវត្តជាច្រើនទាក់ទងនឹងអ្វីដែលកណ្តាលនេះបង្រៀនយើងអំពីព្រះ និងអ្វីដែលយើងត្រូវតែធ្វើ ជាការចាំបាច់ដែលយើងអនុវត្តកណ្តាលវិន័យមកកាន់ខ្លួនយើង តាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ។ យើងត្រូវតែប្រយ័ត្ន មិនត្រូវរំលងព្រះគ្រីស្ទនិងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីឡើយ។

